

Jiří Míchal (1943)

Jiří Míchal se narodil v Praze. Výtvarné vlohy se u něj projevovaly už v dětství. Inspiroval jej film o českém malíři Mikoláši Alšovi. Velmi rád kreslil rytíře a jiné středověké bojovníky, jak se spolu utkávají v boji, pěšáky i jezdce na koních. Později kreslil celé bitvy. Také rád modeloval z hlíny, vyřezával ze dřeva. Vytvářel si tak z těchto materiálů různé hračky. Některé vyměňoval potom třeba za žvýkačky.

V té době však, mimo jednoho pana učitele kreslení, jeho schopnosti nikoho zvláště nezaujaly a sám si s tím hlavu také nelámal. Život šel poněkud jiným směrem. Vyučil se nástrojařem. Později vystudoval dálkově průmyslovou školu elektrotechnickou. Po většinu času pracoval jako technik sálových počítačů. Po roce 1989 postupně éra sálových počítačů končí. Vrací se proto k řemeslu. Podnik, v kterém pracuje, je ale v potížích. Dvakrát se stane, že je bez práce. Toto krizové období v něm probouzí vzpomínky na múzy jeho dětských let. Nekreslí, ale pouští se do malování. Barvy mu učarují. Přátelé a a známí ho povzbuzují. Ještě nikdy veřejně nevystavoval své obrazy. Na spořilovském salonu to bude poprvé. Své obrazy podepisuje svým internetovým jménem Almich. Má rád sci-fi. Zajímá ho astronomie i astrologie. Obdivuje letadla.

Radko Pechar (1963)

Narodil se v Praze. Vystudoval biologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Od roku 1983 se věnuje systematické výtvarné práci, v roce 1995 se stal členem Syndikátu výtvarných umělců. Svou výtvarnou činnost představil na 18 výstavách doma i v zahraničí (Mexiko, Holandsko, Itálie), a několika happeningových akcích. Jeho práce byly nezřídka publikovány a jsou zastoupeny v mnoha soukromých sbírkách. Od roku 2002 je členem Syndikátu novinářů ČR. Navštívil čtyři desítky zemí a z cest přivezl velmi rozsáhlý fotografický materiál.

Zabývá se symbolikou vztahů, studuje princip a formy dospívání, má rád své bližní, své děti, přátele, přírodu, jógu, čaj, kávu a koření. Žije a pracuje v Praze a na Velesu na jihu Čech. Na čtvrtém Spořilovském salonu představí svůj nejnovější výtvarný projekt - soubor obrazů nazvaný "7 slunci". Pokusil se zde o rekapitulaci, v níž vizualizoval náladu sedmi období svého života.

Eva Vaculíková (1950)

MUDr. Eva Vaculíková se narodila v Litomyšli. Studovala zde na gymnáziu, potom na Lékařské fakultě v Olomouci, kterou dokončila v r. 1975. Působila v nemocnici Na Bulovce, ve Vysokém Mýte, měla privátní praxi a v současné době pracuje jako rentgenolog na poliklinice na Chodove. Tvoří již od dob studií na Lékařské fakultě. Malování přišlo samo od sebe jako potřeba ztvárňovat věci ukryté pod povrchem „valícího se života“ a snaha o jejich zachycení. Nejvíce jí oslovuje pokus ztvárnit baladickou a mystickou stránku životního soukolí. Řemeslnou stránku výtvarného umění se pokouší zvládat průběžně sama metodou pokusů a omylů, dále studiem odborné literatury a také za laskavého přispění profesionálních výtvarníků, v první řadě již nežijícího akademického malíře Františka Emlera, spořilovského občana.

Svoje díla představuje veřejnosti na výstavách v pravidelných intervalech, často společně s malujícím kolegou MUDr. I. Emlerem. Dříve byla členkou Výtvarné skupiny lékaru, která pro pracovní zaneprázdnění členů již zanikla. Většina prací jsou oleje, zabývá se trochu i akvarelem. Způsobem vyjádření je autorce nejbližší expresionismus. Obdivovanými vzory jsou malíři Bauch, Panuška a F. Emler.

Z výstav: Kino Alfa Praha, Litomyšl - galerie U Rytíru, ČT (Rohlík) na Kavcích horách v Praze, Kulturní středisko Zahrada v Praze na Chodove, Faustuv dum Praha.

Spořilovští občané
a
Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.

Vás srdečně zvou na

Spořilovský salon IV

Jiří Míchal, Radko Pechar, Eva Vaculíková
obrazy

Svoje díla znovu vystaví účastníci Spořilovských salonů I-III
Jiří Bárta, Ivan Beneš, Rudolf Satran,
Vladimír Pechar, Milada Corvinová

Na vernisáži vystoupí kvarteto rodiny Pěruškovy

zahájení ve čtvrtek
24. září 2009 v 17.00 hodin

otevřeno 25. září - 30. října 2009
po-pá 8.00 - 16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Boční II, 141 31 Praha 4-Spořilov
tel. 267 103 327
www.ig.cas.cz

Jiří Bárta (1932) - *Spořilovský Salon I-III*

Narodil se v Pyšelích u Prahy. Zde se už od dětství začaly formovat jeho výtvarné ambice, ovlivňované zvláště profesorem kreslení na gymnasiu v Benešově, kde v r. 1950 maturoval. Po peripetiích přijímacích řízení na VŠ byl zaměstnán v družstvu AMS (architekti-malíři-sochaři) jako grafik. Toto zaměstnání přispělo k dalšímu formování jeho profesního vývoje. Seznámil se zde s prací několika oborů: družstvo AMS zaměstnávalo keramiky, sochaře, grafiky, malíře, architektky a provádělo zakázky, které s těmito obory souvisely. Po návratu z vojenské služby se přihlásil ke studiu na fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT, kde v roce 1961 promoval. Celé toto období se zároveň věnoval výtvarné činnosti, především užité grafice, která zároveň sloužila k financování studií. V r. 1968 byl přijat do Svazu čs. výtvarných umělců. Posléze se těžiště jeho zájmů přesunulo na tvorbu interiérů, ale i cca 30 realizací výtvarných děl v architektuře, převážně ve spolupráci s renomovaným sklářem V. Jelínkem. Účastnil se též několika architektonických, ale i výtvarných soutěží, v některých byl úspěšný. Jeho výstavní činnost byla dost bohatá: vystavoval v Evropě, v USA a v Japonsku. Jeho díla jsou zastoupena v UP muzeu v Praze, ale i v soukromých sbírkách v Čechách i v zahraničí. V poslední době se věnuje pastelům, který svými technologickými podmínkami, ale i prostorovou nenáročností lépe vyhovuje současným autorovým možnostem.

Ivan Beneš (1927) - *Spořilovský Salon I-III*

Je původním vzděláním právník, strojař, programátor a analytik informačních a řídicích systémů. Výtvarnému umění se začal věnovat až v předdůchodovém věku. Se studiem kresby a malby začal ve výtvarných kurzech ÚKDŽ, které pak doplnil soukromým studiem u akademického malíře prof. Miloše Čecha.

Věnuje se převážně krajinomalbě (např. krajina Českého ráje, kde nyní žije, nebo pražské motivy) a také malbě květů či zátiší. Vidění objektů jeho tvorby vychází z principů impresionismu. Tento

směr je mu jako bývalému informatikovi nejbližší. Považuje každý svůj obraz za svého druhu informaci či sdělení o tom, že svět, který nás obklopuje, má i své hezké stránky. A tato informace nechť je pokud možno srozumitelná. Průběžně vystavuje v několika pražských prodejních galeriích, řada jeho obrazů našla touto cestou své umístění i v zahraničí. Je členem sdružení výtvarníků ČR.

Rudolf Satran (1927)- *Spořilovský Salon I-III*

Ing. Rudolf Satran předkládá veřejnosti svoje obrazy až v seniorském věku, ač maluje již od svých osmnácti let. Jeho výtvary vznikaly vždy v časových vlnách, od sebe někdy značně vzdálených, ve chvílích volna, jak je to ostatně pro nedělní malíře příznačné.

Zaměstnán byl v technických profesích jako konstruktér vývojář ve výzkumu, posledních 27 let jako projektant v EGP. Jeho umělecké směřování v malířství soupeřilo u něj se zájmem o krásnou literaturu. V obojím se hlásil k umění modernímu, jeho premisa spočívala vždy v novosti a autentičnosti.

Teprve když odešel do důchodu, otevřely se před ním možnosti věnovat se psaní a malování systematicky. V r. 1998 a 2001 vydal dvě sbírky poezie. V malířství navázal na své minulé obrazy, které se promítají do dvou témat. Jednak jsou to krajiny, do nichž jsou zakomponovány jisté, někdy výstředně působící prvky a souvislosti jako střípky surrealismu, jednak jsou to náměty spadající do množiny abstraktní geometrie, pojeté buď zcela plošně nebo jako prostorové kompozice.

Vladimír Pechar (1931) - *Spořilovský Salon II-III*

Vladimír Pechar se narodil roku 1931 v Příbrami. Od r. 1957 žije trvale v Praze. Zde také vystudoval SOŠV. Byl přijat za člena Svazu čs. výtvarných umělců, pak do Unie výtvarných umělců, posléze se stal členem Syndikátu výtvarných umělců. Věnuje se především portrétní malbě, ať již originální formou specifické reliéfní olejové omítky, či v různých tradičních technikách. Po mnoha letech se věnoval zpracování souboru staroegyptské

mytologie, symboliky a portrétů, v sedmdesátých letech rozpracoval cyklus portrétů z dramatu W. Shakespeara. V r. 1985 se hluboce ponořil do studia rané české historie a postupně vytvořil galerii čtyřiceti mýtických i historických postav -- Knížata a králové zemí Koruny české. Jeho uměleckou činnost ovlivnily i studijní cesty, především několik návštěv Egypta, Asie, Kanady a většiny zemí Evropy, odkud přivezl množství studijního materiálu.

V několika desítkách samostatných a ve velkém počtu společných výstav se představil jak doma, tak v ostatním světě. Postupně také vystavil všechny portrétní cykly i obsáhlý výběr abstrakcí a krajinářské tvorby. Jeho práce jsou zastoupeny v mnoha soukromých i oficiálních sbírkách u nás i v zahraničí.

Milada Corvinová (1948) - *Spořilovský Salon III*

Již od dob studia na Střední škole Václava Hollara využívá Milada Corvinová k uměleckému vyjádření různé textilní techniky, především ruční tkaní, šitou krajku a paličkovanou krajku.

V gobelínech vytvářených klasickou technikou útkového ripsu vychází nejraději z přírodních motivů – voda, mraky, slunce, oheň. Novým a oblíbeným tématem posledních let jsou pražské motivy – Karlův most, Vyšehrad - logicky doprovázené tématem vody.

Tradiční vambereckou krajku v kombinaci s drobnými korálky užívá /používá/ pro realizaci originálních filigránských paličkovaných šperků, zajímavě adjustovaných.

V sérii rozměrnějších prací rozvíjí krajkářské techniky, které v jejím neopakovatelném a zajímavém pojetí směřují k modernímu výrazu (prostírky, šály).

Originalita motivů společně s vysokou kvalitou zpracování dávají pracím Milady Corvinové nadčasovou hodnotu.

Vystavovala zejména v Praze, ale také v New Yorku a na Floridě.

Její práce jsou v soukromých sbírkách v Čechách, Rakousku, Německu, Itálii, Švýcarsku, Holandsku, USA, Japonsku a na Islandu.